

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΑΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γιάννης κι’ ο Μαρῆς,
μιλοῦνε κι’ ἀπορεῖς.

(‘Ο Γιάννης ἀφ’ τῆ Ζάκυθο γυρίζει μεθυσμένος
καὶ τραγουδάει τὰ ἐξῆς κατενθουσιασμένος).

Γ. — Δὲν σὲ ξεχνῶ τζάντε μου μ’ ὅλες σου τ’ εὐωδίες,
μὲ τὰ καμπαναρία σου καὶ μὲ τὰ τζελουδίες.
Οὔτε τὰ φιάρα σου ξεχνῶ, οὔτε τὰ τραταμέντα,
οὔτε τοῦ Ἰθακήσιου τὰ τόσα κομπλιμέντα.
Ζακυθινοὶ ποῦ μ’ εἶδατε κι’ ἐμένα σὰν κομήτη,
θὰ ἐνθυμούμαι πάντοτε τὸ Στροῦζα μὲ τὴ μύτη.
Ἔχετε γυιὰ τῆς Μπόχαλης ρομαντικὲς βραχούλες,
ἔχετε γυιὰ τζογοῦλες μου, ἔχετε γυιὰ ψυχούλες!
Κι’ ὅσο καὶ νὰ μ’ ἐβρέξετε μὲ τὸ νερὸ τὸ κρύο,
ἐγὼ ποτὲ δὲν σὰς ξεχνῶ τζογοῦλες ζηλεμένες
ἀπάνου στὰ ὀλόμπλαβα τὰ γρούλια γεννημένες.

Τζάντε μου σὰν σ’ ἐξάνοιξα μ’ ὅλα σου τ’ ἀνθισμένα.
Δὲν πρέπει νάχης, βρέ Μαρῆ, παράπονο σ’ ἐμένα
γιατὶ σωτελεγράφιζα κάθε στιγμὴ καὶ ὥρα.

Πᾶρε κι’ αὐτὴν τὴν μπουρβουση, πάρε κι’ αὐτὰ τὰ φιάρα.

Μ. — Πῶ, πῶ, μαρὲ βρωμόσκυλο βρεξιά ποῦ σᾶχουν δόσεις!

Γ. — Ἐπρεπε νὰ τὴν ἐθλεπες προτοῦ νὰ μοῦ στεγνώση!
Μ. — Γιὰ νὰ σὲ βρέξουν θάκαμες μεγάλην ἀταξία
Γ. — Τώρα θὰ συζητήσουμε λοιπὸν γιὰ τὴ βρεξία;
Αὐτὸ δὲν εἶναι βρέξιμο, αὐτὸ εἶν’ ἓνα δῶρο
ποῦ πέφτει καὶ χωρίζεται σὲ κάθε κανταδόρο
κι’ ἂν μ’ ἐβρέξαν κι’ ἐμένανε κι’ ἐγίνηκα γουρούνη
τάκαμαν γιὰ νὰ μὴν ξεχνῶ τὸ μακρὸ καντοῦνη.

Μ. — Λοιπὸν τὰ πέρασε καλὰ στὸ Τζάντε μαρὲ Γιάννη;
“Ὅλο μπαγόρδα καὶ πιωτὸ καὶ γλέντι καὶ σιργιάνι.
Γι’ αὐτὸ καὶ ψάλλω μὲ καῦμὸ,
ὁ Θεὸς σχωρὲς τὸ Σκλωμὸ
καὶ δόξα νάχη πάντοτε τὸ πέτρινο κορμί του
ποῦ ἀρκετὰ τὴ γιόμησα κι’ ἐγὼ γιὰ πινομή του
καθὼς καὶ πλεῖστοι ἀπὸ εἴω γενναῖοι πατριῶτες,
ποῦ μὲ τὰ μούτρα ἔπεσαν στὰ ψάρια καὶ στὶς κόττες!”

Τὶ σπουδαῖο πανηγῦρι καὶ τί θέαμα ὠραῖον!
Νάσσουν νάθλεπες τὴ μπάντα τῶν ὁμόρων Ληξουραῖω
ποῦ τὴν ἔφεραν στὸ Τζάντε μὲ μεγάλην ἐτικέτα
τὸ πρωὶ τῆς εἶχαν κράνη καὶ τὸ σούρουπο κασκέτα!

Νάσσουν νάθλεπες Μαρῆ,
μὲ τὸ κράνος τὸ βαρὺ,
Κατσαίτη, Γερουλάνο καὶ τὸ Νέστορα μαζὺ,
ποῦ χωρὶς πολυλογία,

πῆγαν ἔξω στ’ Ἀκρωτήρι τρία τέταρτα πέζοι
καὶ τοὺς βγήκ’ ἡ Παναγία!

Κρίμα ποῦ καὶ σὺ δὲν ἦσο χίλια πράματα νὰ τρῶς
ὅπως ἦταν λόγου χάρι κι’ ὁ Μπουρμπούλης ὁ γιατρός!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ. ΣΥΥΛΦ30068

κι' όπου έβλεπες τραπέζι κι' όπου έβλεπες κρασί,
νά περνάς γι' ακόλουθός του και νά στρώνεται και σύ.
Κρίμα που και σύ δεν ήλθες σέ μιάν άκρη νά τρυπώσης
γιὰ ν' άκούς τό Θεωράκη όταν έκανε προπόσεις
γιὰ ν' άκούς τή φαομάρα Παμεινώντα τού Παννά,
πώζητούσε νά δειπνήση και δεν ήρε πουθενά.

=

Πήγαμ' έξω στ' Άκρωτήρι και μάζεδσαν τραπέζι·
τι φαγιά και τι σαμπάνιες, τι χαρά κι' άλαλαγμός!
Νάν' ή μπάντα γύρω, γύρω και τον "Γυμνο νά μάζε παίζη,
άφ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη . . . μία σούπα, ζουρλαμός!
'Αλλά ήτανε βεβαίως παρανάτω και πολλοί
που τό γεύμα έκυντούσαν πεινασμένοι έντροπαλοί
κι' όταν έβλεπαν μακρόθεν τὰ δικά μας τὰ κρασιά,
τόνα έχτύπα τ' άλλο χέρι από τήν άπελπισιά.
Κι' έλεγα σ' αϊτούς τους μαύρους που δεν ήσαν καλεσμένοι,
σας γνωρίζ' από τήν ύψη τήν περονοσοριασμένη.

=

Πλείστοι όσοι μάζε κυττούσαν,
πεινασμένοι παναπή,
κι' ένα στόμα έναρτερούσαν
έλα φατέ, νάν τους πη,
πλήν τὰ στόματα κλεισμένα
δεν έβγάλαν μπαμπακιά,
έπειδή 'σαν μπουδισμένα
και τὰ πλάκων' ή μπουκιά.

=

Γιὰ τό Σολωμό τ' άηδόνι
που δοξαζει τή γενηά,
στον Πλατύφορο ξεδόνει
Τζάντες και Κεφαλωιά.
'Εφονάξαν ως τ' άστέρια
τὰ δυο γείτονα νησιά
κι' όλοι πήρανε μαχαίρια
και ποτήρια για κρασιά.

=

Κι' άκαρτέροι κι' άκαρτέροι φιλελεύθερη λαλιά.
Έξασα για τον Προκόπη τον κουμπάρο μου τό Λιά
νά σου τό τελεγραφήσω πώς κι' αυτός ήταν' εκεί
ως καθώς και για τό Μέμη από τή Σταφιδική.
Έξασα νά σου μνηήσω πώς στο κάθε άπάρατο
πάντα έβλεπα στη μέση και τό Τζώρτζη τό Μαράτο.
Έξασα νά σου τό γράψω πώς στο Τζάντε τις γιορτές
ήσαν από δω κυρίες και κοπέλες άρκετές

κι' άπετέλεσαν ώραίο με τις φούστες τους μπουκέτο.
Μ. — Μ' άλησμόνησες, βρέ χάχα, και τό Βάσο τό Μικρέτο.

=

Γ. — 'Αλήθεια λές μωρέ γιαμά. 'Αλήθεια λές ψυχούλα,
άλλά και που στο διάολο νάν τὰ θυμώμαι εύλα!
Μ. — Θαρρώ πώς κι' ό Σπυράγγελος ήλθε κατασπευσμένος.
Γ. — 'Ητανε με τό θέατρο καταθευσιασμένος.
Μ. — Τό Μουσταφά τον άρπαξε τό μάτι σου καθόλου;
Γ. — 'Εκείνος έδωσε, Μαρη, όλο τό σιχ του μώλου,
κι' είδα και τον ευαίσθητο Τσιρόλια τό Σωτήρη,
που τής Ζακόνθου τὰ μπιζ' ού στεναζών παρετήρει.

=

Κι' ή δυο Λέσχεις ήτανε γλυκίσματα γριματές
κι' έτρώγαμε, που λές, εμείς οι ξένοι άκαμάτες.
'Αφ' του Λουβάρδου έφρευα κι' επήγενα στού 'Ρώμα
που τό στομάχι μου, Μαρη, δεν έσιπασε άκόμα.
Κι' έχοντας πάντοτε σχεδόν τό στόμα μου γριματέν,
εις άμφοτέρους έλεγα τους φίλους των κομμάτων·

« τὰ κέντρα τὰ πολιτικά
στην ιδική μας χώρα,
ποτέ δεν έχουνε γλυκά
κακή ψυχρή τους ώρα.

Σ' εμάς κανένας βουλευτής γλυκίσματα δε ζάρει
παρά ξεκόβει μιὰ τιμή και γίνεται παζάρι.
Σεις, έχετε πραγματικώς πολιτικά καζίνα
που κάθε φίλος έρχεται και βρίσκει και κουζίνα. »

=

Δεν σούπα πώς στο ύστερο έπίτυχα και φράχα
κι' επήγα κι' έσυζήτησα με τον Τρανταφυλλάχο.

Μ. — Μωρ' ως και με τον 'Ιπουργό άρχινησες τ' άστεία!

Γ. — Μιλήσαμε στα σοβαρά· τούπα για τή ληστεία
και τον βωτούσα βρέ Μαρη εν εύλαβεία όση,
αν θάρτη ό Πανόπουλος έδώ νά μάζε τσακώση
για νάμαστ' από σήμερα κρυμμένη σε μιὰ κόχη.

Μ. — Κι' αυτός τί σούπε;

Γ. — Εύτυχώς, αυτός μου είπε όχι!

=

Κι' όταν ή Πύλαρος Μαρη, έμπηκε νά μάζε πάρη,
όλος ό Τζάντες ήτανε σιωμένος στο ποδάρι,
όλος ό Τζάντες ήτανε φερμένος στο λιμένα,
και μάζε άποχαιρέτας με τὰ μυαλά χαμένα.

« Γειά σας τζογούλες μου, τόκα και τόκα,

γειά σας μεγάθυμοι, γειά σας θερία,

φωτιά έπήσανε τὰ μικρόκα

χιλία σημαίνανε καμπαρια.

Τι άγκαλιάσματα, τι ευκλήσεις,

Τι άγκαλιάσματα, τι ευκλήσεις,

ΠΑΡΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΠΑΡΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΥΠΟΚΙΤΑ Π. ΠΗΛΑΥΣ

γιαμὰ πῶς ἔλανε κάθε Διονύσης !
 Κόσμος ἔχλασε στὸ μισερὸ μας.
 Μὰ πῶς ἐριζάμε τέτοια παρέα !
 Ἄλλος ἐπένας τὸν ἐθισμό μας
 κι' ἄλλος ἐφώναζε « πούντρα ὠραία ! »

==

Τότες κι' ἐγὼ συγκινηθεῖς ψηλά τὸ χέρι φέρω
 καὶ πάντας ἀπεχμιροετῶ διὰ τῶν κατωτέρω.
 Ὡ γείτονες ἀγαπήται καὶ Νηόνιδες ὠραίοι
 ποῦ αἶμα εἰς τὰς φλέβας σας τῆς εὐγενείας βέει,
 γιὰ τὰς περιποιήσεις σας τὰς τόσας καὶ σπανίας
 — ποῦ μὰ τὸ Θεὸ βρές παιδιὰ, κοντεύω νὰ αστήσω —
 ὡς ἀντιπρόσωπος ἐγὼ πάσης Κεφαλληνίας
 δὲν ἔχω λόγους δηλαδὴ νὰ σὰς εὐχαριστήσω.

==

Ἐμεῖς δὲν τὸν ξεχνάομε ποτὲ τὸν ποιητὴ σας
 κι' εἴχαμε χι' εὖς ὄλοι μας νάρθομε στὴ γιορτὴ σας
 ἂν ὄμως καὶ δὲν ἤλθαμε πουλὸ σιγυρισμέιοι,
 τὸ ξέρετε πῶς εἴμαστε περνοσποριασμένοι
 κι' ἂν γίνεταί στὸν τόπο μας μιλιουνιῶν ἀντάρα,
 μέχρι τῆς ὥρας, βρές παιδιὰ, δὲν εἶδαμε πεντάρρα.

==

Μωρὲς γιαμὰ Ζακυνθιοὶ μὰς ἐκατασκληθώσετε
 ποῦ συμπάρα μὰς ἐρρίζετε καὶ γεῦμα μὰς ἐδόσετε
 κι' ὅταν καινούργιο ἀγαλμα θὰ ἔχετε νὰ στήσετε.
 νὰ μὴν ξεχάσετε παιδιὰ, νὰ μὰς εἰδοποιήσετε
 πρωτῆτερα μιὰν ὥρα,
 νὰ κάρουμε τὸ χι' εὖς μας καλλίτερ' ἀπὸ τώρα.

==

Κι' ἀκόμα περισσότερον μαζὺ σας συγκινοῦμαι,
 βλέποντας εἰς τὴν ἐξαψιν πολὺ νὰ συμφωνοῦμε.
 Μὰ καὶ σὲ τί δὲν μοιζάομε γειτόνοι ζηλημένοι !
 φτώχεια κι' ἐμεῖς ἀβάσταχτη φτώχεια κι' ἐσεῖς καυμένοι !
 κι' οἱ δύο κυτῶμε κούτσουρα ποῦ μαρasmus λαβαίνουν
 κι' ἐμεῖς, καὶ σεῖς, καμπαναριὰ τ' ἀψήλου ν' ἀνεβαίνουν.

==

Πάντα κουθέντα ὀλοχουμε γιὰ τὴν πανήγυρὶ σας
 καὶ γιὰ τὸ μαντολάτο σας καὶ γιὰ τὴν πύρθερή σας,
 ἀλλὰ κι' ἐμεῖς μωρὲς παιδιὰ, καθόλου δὲν θὰ λειψομε
 νὰ σὰς ἀνταπεδώσομε αὐτὸ τὸ νταβατοῦρι
 καὶ θὰ σας προκαλέσομε ὅταν θ' ἀποκαλύψομε
 τὸ ἀγαλμα τοῦ Μοπελα, μιὰ μέρα στὸ Λαξοῦρι.

==

Ἔχετε γειὰ τζογοῦλες μου γυναῖκες καὶ παιδιὰ
 ποῦ τόσο σὰς ἀγάπησε ἡ δολιὰ μου καρδιά.
 Χαῖρε ὠραία Ζακυνθος τοῦ Σολωμοῦ μητέρα
 ποῦ ἡ φωνὴ τῆς λύρας του σὲ δείχνει λαμπροτέρα
 καὶ θεὸ νὰ μένης πάντοτε ὡς ποῦ νὰ βρῆς τὸ μνήμα,
 βασιλίσσα στὰ λούλουδα, βασιλίσσα στὴ βίμα.

— x x x x —

ΣΕ ΜΙΑ ΓΟΡ'ΑΕΤΑ

Εσὺ ποῦ πάντα περβατεῖς στὸ δρόμο φουρκισμένη,
 πῶς φαίνεται πῶς ἐρχεσαι καραβοτσακισμένη !
 Ἄλλ' ὅσο καὶ ἂν ἐπαθες μιὰ τέτοιαν ἀβαρέα,
 τί νὰ σοῦ πῶ ! Ἄν ἤθελες ἐκάναμε παρέα.
 Πλὴν μὲ τὸν ὄρον πάντοτε ἐγὼ νὰ σ' ἐξοπλίζω
 καὶ τὰ φορτιὰ σου, ἐγὼ καὶ μόνος ν' ἀσφαλίζω !

Φλάκ-Φλούκ.

ΚΟΛΑΣΗ

Προχθὲς στὸ κοιμητήριο π' ὄλοι ἐπέσαν στ' ἄγιε,
 ποῦ ἐμ πιστοὶ καὶ ἄπιστοὶ ἐκάνανε τρισάγια,
 καὶ ὄλοι τὴν Παράδεισο ζητοῦσαν νὰ χαρίση
 ὁ Ὑψιστος, εἰς τοὺς νεκροὺς ὁποῦ ἡ γῆ ἔχε κλείσει.

Κάποιος ποῦ ἐσένα ἐξάνοιξε κατάμαυρα ντυμένη
 μὲ τὰ ἐβένινα μαλλιά μπροῦνα σκοτιδιασμένη
 μ' ἐκεῖνα τὰ ματόφρυδα ποῦ μέσα κλειοῦν τὸν Ἄδη
 ἐτρόμαξε· τοῦ φάνηκες τῆς Κόλασης σημάδι.

Κι' εἶπε « δὲν εἶναι μοναχὰ ἐλπίδες παραδείσου
 γιὰτὶ μπορεῖ ν' ἀνοίξουνε κι' ἡ πύλες τῆς ἀβύσσου ! »
 Τοῦφάνη κι' εἶδε τὰ φριχτὰ σκοτάδια καὶ καζάνια,
 τὰ βάσανα τ' ἀτέλειωτα, τίς φλόγες, τὰ τηγάνια....

Ἄλλὰ ἐγὼ π' ἀδιαφορῶ ποῦ θὰ κλειστῆ ἡ ψυχὴ μου·
 εἶπα πῶς θέλω νὰ ψηθῆ καὶ ζῶντας τὸ κορμί μου
 καὶ μὲς τῆ μαύρη σου ἀγκαλιὰ νὰ μείνω κολασμένος
 γιὰτὶ χωρὶς τρισάγια θεὸ νὰμ' εὐτυχισμένους.

Μασόνος.

Ἐσεῖς ποῦ ταξειδεύετε καὶ στὴν εὐχὴ μου πάτε,
 τὸ πλοῖον τῆς πατρίδος μας πρέπει νὰ προτιμάτε·
 τὸ καθαρὸ, τὸ γογγόρο, τὴν Πύλαρο τὴν κόρη,
 π' ἀκόμα δὲν ἐγρήθη καλλίτερο βιτόρι.
 τὴν Πύλαρο ποῦ καθαρὰ καὶ ὠραία μαγειροῦσε
 καὶ πάντα γιὰ τὰ γούλα τῆς φθονόστερα γυρεύει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΜΩΤΑΣ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀπεβίωσεν ἐν ὀρίμῳ ἡλικίᾳ ὁ συμπολίτης μας Ἰωάννης Σιμωτᾶς ἐν τῶν γνησίων καὶ φιλοτίμων τέχνων τῆς Κεφαλληνίας τὰ ὅποια ἐπὶ μακρὸν ἐργαζόμενα ἐν τῇ ξένῃ, ἐπιστρέφουσιν ἐν τῇ γεννητείρᾳ ἵνα τὰ διὰ τοῦ ἰδρώτος τῆς ἐργασίας των ἀποταμιευθέντα καταλείπουσιν εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτῆς.

Ὁ μεταστᾶς, πρὸ δεκαετίας ἀποκατασταθεὶς ἐν ταῦθα οὐδέποτε ἠρνήθη νὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολὸν τοῦ ὀσάκισ διὰ φιλανθρωπίαν τῷ ἐζητεῖτο. Ἀποθανὼν δ' ἄκληρος, κατέλειπεν ὡς ἐξῆς τὴν ἐξ ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν περίπου περιουσίαν του.

Ὅριζει ἐπιμελητὰς τὸν Σ. Ἐπίσκοπον καὶ τοὺς κυρίους Μιχαὴλ Ζερβὸν καὶ Κωνσταντῖνον Σκλάβον, οἵτινες ἐντος ἐνὸς ἔτους θὰ μετατρέψωσιν τὴν περιουσίαν εἰς χρήματα καὶ θὰ καταθέσωσιν αὐτὰ εἰς οἰανδήποτε τραπεζαν.

Τοὺς τόκους δὲ τῶν χρημάτων αὐτῶν θὰ διαχειρίζεται ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Ἐπίσκοπον, Νομάρχην καὶ Εἰσαγγελεῖα ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὡς ἐξῆς.

Τέσσαρες χιλιάδες δραχμῶν θὰ δίδονται διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τεσσάρων ἀπόρων κορασίων, ἤτοι δύο ἐκ τοῦ χωρίου Σιμωτάτα, μιᾶς ἐκ τοῦ χωρίου Ντομάτα καὶ μιᾶς ἐκ τοῦ χωρίου Σβορωνάτα, ἐνεργουμένης ἐτησίως κληρώσεως.

Δραχμαὶ τεσσαράκοντα πέντε θὰ δίδονται κατὰ μῆνα εἰς τὴν ὑπηρετρίαν του καὶ ἄλλαι τεσσαράκοντα πέντε εἰς τὸν Νικόλαον Φιλιππάκην ἐν ὧσιν θὰ ὑπάρχωσιν οὗτοι ἐν τῇ ζωῇ.

Χιλίας δραχμᾶς ἐφ' ἅπαξ εἰς τὴν Ἀσημοῦλαν Βελισαράτο. Ἐπίσης δὲ ἐτέρας χιλίας εἰς τὸν Ἥλιον Τρωῖνον.

Δέκα ἀγγλικᾶς λίρας εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου Σιμωτάτα καὶ ἐτέρας δέκα εἰς τὴν μονὴν τοῦ Διός.

Μετὰ δὲ τὴν καταβολὴν τῶν ποσῶν αὐτῶν πᾶν ὑπόλοιπον κατ' ἔτος θὰ παραδίδῃ ἢ ἐπιτροπῇ εἰς τὰ Φιλ. Καταστήματα εἰς τὰ ὅποια κληροδοτεῖ καὶ τὴν ἐν Ἀργοστολίῳ οἰκίαν του μετὰ τῶν ἐπίπλων τοῦ ἀνω πατώματος.

ΛΟΙΝΑ ΦΡΑΓΚΙΣΚΑΤΟΥ

Κόρη ἀγαθῆ, κόρη εὐγενῶν αἰσθημάτων ἢ Ἀθηνᾶ Φραγκισκάτου ἀνηρπάγη ὑπὸ τοῦ θανάτου ἐν τῇ ἀνοίξει τοῦ βίου της κατόπιν βασιανιστικῆς νόσου ἐν Περσέταις.

Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὸν ἀτυχῆ πατέρα της Σπυρίδωνα τὸν θεῖον της ἱσρέα Μιχαὴλ Ἀρσένην καὶ λοιποὺς συγγενεῖς.

ΣΕ ΜΙΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

(Προχθεσινὴ μου ἀγάπη).

Ἀνησυχῶ περτότερ' ἀπὸ Σε νὰ μάθω τὸ βριστὴ καὶ τὸν αὐθάδη πῶκοφε τὴν καθίνα τῇ χρυσῇ τοῦ μ' ἔδενε μαζύ σου κάθε βράδυ. Σ' αὐτὸν τὸν μασκαρὰ τὸ χρωστῶ ἂν βρίσκει' ἢ ψυχὴ μου στὸ σκοτάδι.

Ὁ ἐχθρὸς τοῦ Φ. Φ.

ΦΟΝΟΣ ΥΠΟ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΟΣ.

Εἰς Ἡύλαρον οἱ χωροφύλακες ἐξήλθον εἰς ἀνθρωποκονῆγι. Ἐπέστρεφον ἄπρακτοι ὁπότε ἐξ ἐνὸς παντοπωλείου ὁ τριακονταετὴς νέος Ζ. Καροῦσος ὀφειλέτης τοῦ Δημοσίου διὰ τριαντακτῶ δραχμᾶς ἐτρέπη εἰς φυγὴν νομίσας ὅτι αὐτὸν ζητοῦσιν οἱ στραυρωτῆδες.

Δὲν εἶχεν ἀπομαρυνθῆ πολὺ τὸ θήραμα καὶ εἰς Κερκυραῖος χωροφύλαξ τοῦ φωνάζει νὰ σταθῇ. Δὲν εἰσηκούσθη. Τοῦ τραβᾶ πεταχτὰ καὶ εἰς τὸν δεῦτερον πυροβολισμὸν ἢ σφαῖρα τὸν ἀφῆκε νεκρὸν.

Καὶ τότε ποῖος τάχα νὰ ἦναι ὑπεύθυνος διὰ τὸν τραγικὸν καὶ ἀδικὸν αὐτὸν φόνον; Τὸ τέρας ὁ χωροφύλαξ; Τὰ θηρία οἱ σύντροφοί του; Οἱ ἀνώτεροί των οἱ μὴ διδάξαντες αὐτοὺς ὅτι καὶ οἱ ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος ἀμαρτωλὸς εἶναι ἄνθρωποι;

Ἐκαμε ὁ Θεὸς καὶ δὲν ἔχομεν ἀλλάξει ἀκόμη τὸν ὀπλισμὸν τοῦ στρατοῦ· ἄλλως τί θὰ συνέβαινεν ἂν τὰ τέρατα αὐτὰ ἦσαν ἐφωδιασμένα μὲ ἐπαναληπτικά;

ΤΟ ΕΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Γνωστοποιεῖ ὅτι ἐκποιεῖ τὸ ἐν ταῖς ἀποθήκαις Ἀργοστολίου εὐρισκόμενον ὑπόλοιπον θεϊκοῦ χαλκοῦ τοῖς μετρητοῖς εἰς τοὺς πιστούχους της ἐπὶ τῇ κεκανονισμένῃ τιμῇ πρὸς λ. 130 κατ' ὄκλαν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

Σήμερον ἔρχεται ἐκ Ζακύνθου καὶ ἀρχίζει ἀμέσως τὰς παραστάσεις του μὲ τὸν Ἑρνάνη, ἄριστος ἰταλικὸς θίασος.

Δὲν ἀρριβῆλλον, ὅτι οἱ δυνάμενοι θὰ συνεισφέρωσιν προσθύμως εἰς τὴν ἀνάστασιν τοιαύτην ἀπόλαυσιν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΕΘΟΥΣΙΟΥ
ΤΙΠΟΤΕ ΑΕΘΟΥΣΙΟΥ Κ. Δ. ΚΟΥΒΕΣΙΑΝΟΥ.